

АРМІЯ INFORM

дайджест

У порядок
проходження

ВЛК

внесено зміни 10 стор.

ДАЙДЖЕСТ
ІНФОРМАЦІЙНОГО
АГЕНТСТВА

**АРМІЯ
INFORM**

Адреса:
м. Київ,

вул. Князів Острозьких,
буд. 45/1, корп. 33.

armyinform.com.ua

press@armyinform.com.ua

fb.com/armyainform

@army_inform

@armyinformcomua

+38 [044] 285-70-33

Начальник

Інформаційного агентства
Віталій САРАНЦЕВ

Віддруковано
ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
м. Київ, 04073.

Зам. №90775

Наклад: 35 000 прим.

Зміст

Брати разом воюють за Україну в артилерійському підрозділі.....	4
«Білий» втратив 70 відсотків слуху, але продовжив полювання на рашистів.....	5
Як відновлюють поранених у центрі реабілітаційної медицини.....	6
«Волю вільних не зламати»: історії міст-героїв.....	8
У порядок проходження ВЛК внесено зміни.....	10
Про запровадження електронного документообігу.....	11
Коли Чорне море стане «озером» НАТО.....	12
Добровольці-захисники теж мають право на соціальний захист.....	14
рф обманом виманює дані тисяч українських військових та їхніх сімей.....	16
«Великий Бандерик» вже нищить окупантів.....	18
Crafter HIMAKS – чотириколісний байк для ЗСУ.....	19
Вже понад 175 років над Україною майорять синьо-жовті прапори.....	20
Госпітальєри: лицарський орден, що дав назву медичному батальйону.....	22
30 війн із Заклятим сусідом. Капітуляція московського головнокомандувача у 1660 році.....	24
Змова тиранів, які вирішили поділити світ.....	26
Кобзар Тарас Компаніченко: «Сяє небо, гра земля, йдемо в бій на москаля!».....	28
У російському війську замість «сталевих коней» вирішили кидати в бій живих шкап.....	30
Як воїнам зберегти ноги та нігті здоровими.....	32
Кросворд.....	34
На дозвіллі.....	35

Коли ти захищаєш право людей жити, до тебе приєднуються інші

«Люди, життя – ось у що ми віримо. Коли ти захищаєш право людей жити, до тебе приєднуються інші, хто цінує життя. І це робить вас разом нездоланими!» – Президент України Володимир Зеленський.

Брати разом воюють за Україну в артилерійському підрозділі

Петро та Степан – брати. Ці чоловіки з тої когорти людей, які ніби випромінюють світло. Мотивовані, щирі та відважні. Нині вони – командир та навідник британської гармати L119 в одній з десантно-штурмових бригад ДШВ ЗС України.

– Служити мені з братом набагато легше, ніж без нього. Морально спокійніше. Можна порадитись. Ми завжди підтримуємо один одного, – каже Петро.

Степан чуйно додає: «Служба разом в одному підрозділі нічим не відрізняється від служби інших солдатів. Тільки в нас усе множить на два: як радість, так і переживання».

Брати знищують загарбників із британської гармати L119. На Бахмутському напрямку ситуація важка й напружена. Ворог кидає величезні ресурси, щоб утримати свої рубежі.

– Але українські штурмовики вперто вигризують клаптик за клаптиком нашу землю у ворога. Зі свого боку, ми всіма силами стараємось їм у цьому допомогти, прикриваючи артилерією.

Ми обов'язково переможемо, бо з нами пліч-о-пліч – найкращі сини та доньки нашої неньки України! А ми зубаті й дуже вперті! – резюмує Петро.

“ Служба разом в одному підрозділі нічим не відрізняється від служби інших солдатів. Тільки в нас усе множить на два: як радість, так і переживання

Текст і фото: ДШВ ЗСУ

«Білий» втратив 70 відсотків слуху, але продовжив полювання на рашистів

СНАЙПЕР НА ПСЕВДО «БІЛИЙ» ДОСКОНАЛО ЗНАЄ, ЯК ЗА ДОПОМОГОЮ ОПТИКИ ВПОЛЮВАТИ ВОРОГА. ЗА МАЙЖЕ 10 РОКІВ СЛУЖБИ В АРМІЇ ВІН ПРОЙШОВ НЕЛЕГКИЙ ШЛЯХ ВІД ЗВИЧАЙНОГО СТРІЛЬЦЯ ДО ВИСОКОФАХОВОГО СНАЙПЕРА, ЯКИЙ МОЖЕ ВІДПРАЦЮВАТИ ПО НАЙСКЛАДНІШИХ ЦІЛЯХ ЗА БУДЬ-ЯКИХ УМОВ.

—Разом з кількома піхотинцями виходили з кар'єру, де були наші позиції. Противник, який перебував неподалік в тимчасово окупованому Опитному, нас помітив і почав крити. Вони тоді використали по нас близько 10 ПТРК, – пригадує «Білий». – Завдяки фізичній підготовленості ми змогли швидко пробігти понад кілометр в повному спорядженні. Група з восьми осіб без втрат вийшла повним складом.

Пізніше з радіоперехоплення стало відомо, що рашисти доповіли своїм командирам про нібито знищення українських снайперів. Вони були впевнені,

що ракети ПТРК зробили свою справу. Помилились...

Після того випадку «Білий» втратив майже 70 відсотків слуху – внаслідок близького прильоту керованої ракети. Однак це не вплинуло на його боєздатність – він продовжує полювання на окупантів, а у вільний від бойових завдань час навчає молодих фахівців тонкощів роботи зі снайперською гвинтівкою.

Кількість своїх бойових трофеїв військовий ніколи не рахував. Однак він впевнений, що його робота як мінімум деморалізує ворога та спонукає зайвий раз не висовуватися з укриття.

“ рашисти доповіли своїм командирам про нібито знищення українських снайперів. Вони були впевнені, що ракети ПТРК зробили свою справу. Помилились...

Як відновлюють поранених у центрі реабілітаційної медицини

СЛОВО ФАХІВЦЮ

ЗАВІДУВАЧ ВІДДІЛЕННЯ ПІСЛЯГОСТРОЇ ТА ДОВГОТРИВАЛОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ СТАЦІОНАРУ ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ РОСТИСЛАВ АНДРУСЕНКО РОЗПОВІВ ПРО ТЕ, ЯК ЛІКАРІ ВІДНОВЛЮЮТЬ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНСЬКИХ ГЕРОЇВ ПІСЛЯ ТРАВМ ІЗ РІЗНИМ СТУПЕНЕМ ТЯЖКОСТІ.

– Пане Ростиславе, в чому особливість післягострої та довготривалої реабілітації?

– Пацієнтами нашого центру є виключно українські захисники, які перенесли важкі поранення, контузії, складні хірургічні операції, ампутації тощо.

Реабілітація ділиться на три періоди: гострий, післягострий та довготривалий. Під час гострого періоду відбувається відновлення відразу після травмування або певного стану, які потребують реабілітаційних заходів, при цьому основний акцент – на лікуванні основного захворювання. Під час післягострого та довготривалого періоду відбувається повноцінна реабілітація із залученням у разі потреби вузьких спеціалістів. У цей період пацієнт уже не потребує цілодобового нагляду. У співп-

раці з лікарем фізичної та реабілітаційної медицини відбувається інтенсивне відновлення втрачених функцій.

– Які заходи реабілітації застосовують у післягострий період?

– З приводу кожного пацієнта проводимо збори мультидисциплінарної команди, до складу якої обов'язково входять лікар фізичної та реабілітаційної медицини, фізичний терапевт, ерготерапевт, психолог тощо. Післягострий період реабілітації триває обмежений період часу, за який ми максимально

намагаємося надати реабілітаційну допомогу. Якщо пацієнт може самостійно підтримувати себе, надаємо рекомендації щодо подальшої реабілітації в домашніх умовах.

намагаємося надати реабілітаційну допомогу. Якщо пацієнт може самостійно підтримувати себе, надаємо рекомендації щодо подальшої реабілітації в домашніх умовах.

Пораненим військовим обов'язково потрібно працювати своїми м'язами, щоб змусити організм повноцінно функціонувати. Фізичний терапевт нашого центру застосовує методику кінезіотерапії – лікування рухом. Для цього він вертикалізує пацієнта – спочатку саджає його, а потім приводить у стояче положення тощо. Працюють м'язи, що сприяє відновленню та поверненню втрачених функцій.

– Розкажіть про обладнання центру, що прискорює реабілітацію.

– Допомагає в роботі з порушеннями фізіологічних та когнітивних функцій підвісна система Levitas, стельовий підйомник LUNA, Omega, Diego, тренажери пасивної розробки суглобів, бігова доріжка, вертикалізатор тощо. З апаратної фізіотерапії застосовуємо лазерну, магнітну, ударно-хвильову, електротерапію тощо. В їхній ефективності ми вже переконались.

– У який спосіб поновлюєте в пацієнтів втрачені через травму побутові навички?

– В адаптації до побутових умов допомогу надає ерготерапевт. Він допомагає відновити навички самостійно їсти, готувати їжу, одягатись, роздягатись тощо, які найчастіше втрачаються через черепно-мозкові травми та кон-

тузії. Їх відновлення потребує тривалого періоду часу. Ерготерапевт у тісній співпраці з пацієнтом лише розпочинає відновлення побутових навичок для самостійного життя в довготривалому періоді. Але подальша динаміка відновлення знову-таки залежить від рішучості та наполегливості самого пораненого військового.

До речі, це стосується й спілкування травмованих українських бійців із психологом. Важкопоранені військові зазвичай тривожні, мають депресивні настрої тощо. Щоб реабілітація загалом була більш продуктивною, потрібна синергія психолога, фізичного терапевта та ерготерапевта із самим пацієнтом.

«Волю вільних не зламати»: історії міст-героїв

10 УКРАЇНСЬКИХ МІСТ НАГОРОДЖЕНІ ВІДЗНАКОЮ «МІСТО-ГЕРОЙ УКРАЇНИ»

НЕЗДОЛАННИЙ ХАРКІВ. ФОРПОСТ СВОБОДИ

Під час широкомасштабного російського вторгнення Харків став одним із перших міст, яке прокинулося від вибухів зранку 24 лютого 2022 року. Харків – серед міст, яке найбільше постраждало від збройної агресії рф.

НЕЗЛАМНИЙ ХЕРСОН

З перших днів березня 2023 року Херсон перебував під тимчасовим контролем російських військових. Але попри небезпеку мешканці постійно влаштовували мітинги та акції, щоб показати: «Херсон – це Україна».

ВІДВАЖНИЙ ЧЕРНІГІВ

Чернігів пережив понад місяць російського оперативного оточення, авіаційних бомбардувань і артилерійських обстрілів – від перших днів широкомасштабного нападу й до початку квітня.

ІРПІНЬ — УКРАЇНСЬКИЙ ПАРНАС

Після окупації російськими військами в ньому відбувалися системні воєнні злочини – масові розстріли й катування мирних людей, численні гвалтування, у тому числі 10-11-річних дітей та вагітних жінок.

НЕСКОРЕНИЙ МИКОЛАЇВ

НЕПОБОРНА ВОЛНОВАХА

З 24 лютого 2022 року Волноваха опинилася на лінії фронту. Українські військові боронили місто, поки тривала евакуація мирного населення. З 11 березня 2022 року Волноваха тимчасово окупована російськими військами.

ГЕРОЇЧНИЙ МАРІУПОЛЬ

Оборона Маріуполя тривала з 24 лютого до 20 травня. 86 днів, 82 з яких у повному оточенні. Металургійний комбінат «Азовсталь» став осередком спротиву нашої армії у відповідь на російську збройну агресію проти України.

НЕЗБОРИМА ОХТИРКА

Російські окупаційні війська впродовж 30 днів обстрілювали з важкої артилерії та скидали бомби на житлові квартали Охтирки. Були пошкоджені та зруйновані сотні житлових будинків, знищені об'єкти критичної інфраструктури.

БУЧА — МОЛОДЕ МІСТО

Місто перебувало в окупації 28 днів. За цей час окупанти вчинили «Бучанську різанину» – масове вбивство 501 мешканця Бучі, що супроводжувалося викраденням, тортурами, зґвалтуваннями, в тому числі дітей, та мародерством.

ГОСТОМЕЛЬ. БАТЬКІВЩИНА «МРІЙ»

Місто, що захищало українську «Мрію». Місто, що героїчно оборонялось та не пропускало ворожий десант. Місто, що ціною численних руйнацій і жертв перешкодило окупантам на їхньому шляху до столиці.

МІЖВІДОМЧА РОБОЧА
ГРУПА, ДО ЯКОЇ УВІЙШЛИ
ПРЕДСТАВНИКИ
МІНОБОРОНИ, ЗБРОЙНИХ
СИЛ, МІНІСТЕРСТВА
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я,
МІНВETERANІВ, ВЕРХОВНОЇ
РАДИ, КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ
ТА ГРОМАДСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ «ПРИНЦИП»,
ОПРАЦЮВАЛА ЗМІНИ
ДО ПРОХОДЖЕННЯ
ВІЙСЬКОВО-ЛІКАРСЬКОЇ
КОМІСІЇ

У порядок проходження

ВЛК

внесено зміни

Ці зміни мають на меті покращити якість медичного обслуговування військовослужбовців, удосконалити порядок проходження ними військово-лікарської комісії та змінити підходи до діагностики цілого ряду захворювань на основі сучасних медичних практик і загальноприйнятих світових класифікацій.

Раніше військовослужбовці, які мали специфічні захворювання, визна-

валися обмежено придатними. Вони не підлягали звільненню в запас і продовжували служити практично в усіх частинах, за винятком підроз-

ділів Десантно-штурмових військ, морської піхоти, Сил спеціальних операцій та деяких інших формувань, чия специфіка вимагає від бійців відмінного стану здоров'я.

Звільнити таких військовослужбовців було неможливо через відсутність

клінічних проявів цих хвороб та порушень функцій організму. Крім того, велика кількість таких пацієнтів своїми професійними діями (навичками) постійно підтверджують свою здатність виконувати поставлені завдання на одному рівні з іншими військовослужбовцями.

Нині ця концепція не змінилася, тобто зазначені військовослужбовці продовжать служити в підрозділах забезпечення, закладах і установах, як і раніше,

під час дії особливого періоду.

Індивідуальний підхід щодо визначення ступеня придатності до військової служби зберігається та по-

суті цілком відповідає функціональним можливостям таких військовослужбовців часто через безсимптомний перебіг наявних у них патологічних станів або незначний ступінь порушення функцій органів та систем, який дозволяє виконувати завдання за призначенням.

Окрім того, теперішні зміни вносять ясність у порядок проведення медогляду військовозобов'язаних на фондах державних та комунальних закладів охорони здоров'я, одночасно конкретизуючи його. Також унормовано створення гарнізонних ВЛК з розміщенням їх у цивільних медзакладах, розблоковано передачу медичних та інших документів військовослужбовців (зокрема довідок про обставини травми) в електронній формі.

Водночас удосконалено порядок встановлення причинного зв'язку захворювань (травм, поранень, контузій, каліцтв) з проходженням служби, приведено ряд термінів у відповідність до недавніх змін в нормативних актах вищої юридичної сили (наприклад, найменування видів відпусток за станом здоров'я).

Також зміни чітко визначають порядок оскарження постанов військово-лікарських комісій відповідно до їх рівнів (ТЦК та СП, гарнізонні, госпітальні, штатні).

ТАКИЙ КРОК Є ЧАСТИНОЮ СИСТЕМНОЇ РОБОТИ УРЯДУ ТА ЗСУ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОСЛУЖБОВЦІВ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВО-ЛІКАРСЬКОЇ КОМІСІЇ. ЗМІНИ У НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ ВІДБУВАЮТЬСЯ В МЕЖАХ РОБОТИ МІЖУРЯДОВОЇ РОБОЧОЇ ГРУПИ ТА ГО «ПРИНЦИП».

ПРО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ

Кабмін затвердив порядок електронного документообігу, який спростить взаємодію між усіма суб'єктами системи, що взаємодіють з військовослужбовцями в рамках військово-лікарської комісії, включаючи військові частини, центри комплектування та медичні заклади.

Зазначені інституції зможуть надсилати та отримувати **наступні документи в електронній формі:**

- іменні списки військовослужбовців, які перебувають на лікуванні в закладах охорони здоров'я;
- постанови військово-лікарської комісії у вигляді свідоцтва про хворобу або довідки ВЛК;
- довідки про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва);
- виписки з медичної карти амбулаторного та стаціонарного хворого;
- рапорти військовослужбовців про надання їм відпустки для лікування або звільнення з військової служби за станом здоров'я.
- витяги з наказів військової частини.

Коли Чорне море стане «озером» НАТО

ПОЧИНАЮЧИ В 2014 РОЦІ ВІЙНУ ПРОТИ УКРАЇНИ, ПУТІН РОЗПОВІДАВ, ЩО ВІН ХОЧЕ ВІДСУНУТИ НА ЗАХІД КОРДОНИ НАТО. АЛЕ ЧОМУСЬ ЦІ КОРДОНИ ПОЧАЛИ РУХАТИСЯ НА СХІД. ФАКТИЧНО ВСІ ЙОГО НАМИРИ РЕАЛІЗУЮТЬСЯ З ТОЧНІСТЮ ДО НАВПАКИ...

Фінляндія, що майже 80 років була нейтральною країною, побачивши геополітичну дикість сучасної росії, вирішила вступити в НАТО. І вступила... Тільки специфічна позиція Туреччини заважає зробити те саме Швеції, котра була нейтральною понад 200 років. Але, поза сумнівом, це питання часу. У XX столітті фіни багато разів відчули на собі російське «миролюб'є».

Радянська росія вже у 1918 році організувала проти Фінляндії війну си-

лами дислокованих там своїх військ і місцевих більшовиків. Потім у 1939 році почала агресію проти Фінляндії, дуже схожу на нинішню агресію проти України. А у 1941 році напала на фінів, хоча Фінляндія заявила про свій нейтралітет. У 1944 червона армія спробувала захопити столицю Суомі, хоча вона заявила про вихід із бойових дій.

Фіни мали всі підстави вважати, що, маючи такого дикого сусіда (що глибоко зневажає міжнародне право), краще бути в НАТО, ніж за його межами.

Тепер зі вступом Фінляндії Балтійське море належить натівським державам, нейтральних там не залишилося. Тепер росія геополітично заблокована на північному сході Європи. Вона має нині вихід до Фінської затоки і калінінградської області, через що балтійський флот рф втратив навіть умовне стратегічне значення, перетворившись на флотилію. Від кронштадта до калінінгра-

да – велика територія морського узбережжя, що не належить росії, це територія Естонії, Латвії і Литви, які також є членами НАТО.

До речі, в будь-який момент, якщо рф знову почне міжнародне хуліганство на Балтиці, то Естонія і Фінляндія можуть легко заблокувати морський флот рф у Фінській затоці, а Литва і Польща здатні зробити те саме з Балтійським, головною базою вmf рф у цьому регіоні.

Якщо північні держави забезпечили собі такий-сякий спокій на Балтиці, то Україна такого спокою не має. Після тимчасової окупації Криму і узбережжя Азовського моря рф практично заблокувала вільне судноплавство в Азово-Чорноморському басейні.

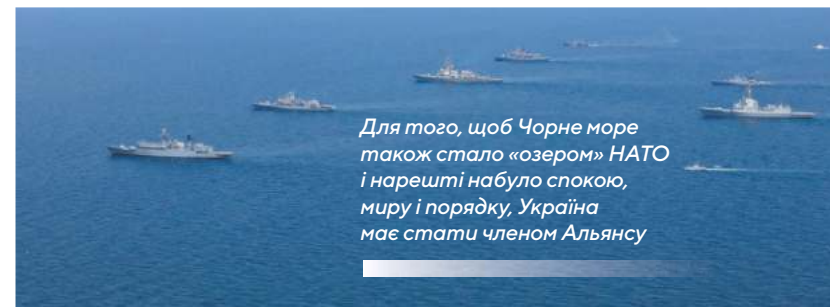
Кораблі рф зупиняють іноземні цивільні судна, влаштовують незаконні перевірки, тероризують морську торгівлю. Це є справжнім морським піратством XXI століття.

Звісно, особливо постраждала від цього Україна, починаючи від 2014 року. У нас чимало людей не розуміли,

для чого Україні Крим і флот, проте це добре розуміли наші видатні геополітичні мислителі, зокрема Юрій Липа, який ще на початку XX ст. писав: «Той, хто володіє Севастополем,

той володіє Кримом. Той, хто володіє Кримом – володіє Чорним морем».

Для того, щоб Чорне море також стало «озером» НАТО і нарешті набуло спокою, миру і порядку, Україна має стати членом НАТО. Це єдина можливість нейтралізації російської агресивності в цьому регіоні.

Для того, щоб Чорне море також стало «озером» НАТО і нарешті набуло спокою, миру і порядку, Україна має стати членом Альянсу

Добровольці-захисники теж мають право на соціальний захист

ЦЕ ВЖЕ БЕЗЗАПЕРЕЧНИЙ ФАКТ: ПРОВАЛ «БЛІЦ-КРИГУ» ПУТИНА З ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ ВІДБУВСЯ ЗАВДЯКИ Й МАСОВОМУ ОПОРУ УКРАЇНЦІВ, КОТРІ У ПЕРШІ ДНІ ШИРОКОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ ВЗЯЛИ ДО РУК ЗБРОЮ. УТИМ, ДОБРОВОЛЬЦІ-ПАТРІОТИ, КОТРІ СМІЛИВО ВСТУПИЛИ В БІЙ З АГРЕСОРМ ПОЗА ОФІЦІЙНИМИ ЗБРОЙНИМИ ФОРМУВАННЯМИ, ПІЗНІШЕ ОПИНИЛИСЯ У ТАКІЙ СОБІ «СІРІЙ ЗОНІ» ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА – БЕЗ ВІДПОВІДНОГО ВЕТЕРАНСЬКОГО СТАТУСУ, А ОТЖЕ, І БЕЗ ВІДПОВІДНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ З БОКУ ДЕРЖАВИ. ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ ЩОДО ЦЬОГО ПРАВОВОГО ПРЕЦЕДЕНТУ ДАЛИ ФАХІВЦІ МІНІСТЕРСТВА У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ.

1 ЗАПИТАННЯ. *Нещодавно відбулося засідання міжвідомчої комісії при Мінветеранів, під час якого було встановлено факт безпосередньої участі у захисті України перших цивільних осіб-добровольців. Тобто відтепер добровольці-захисники на практиці матимуть такі ж статуси і гарантії державної соцпідтримки, як і військовослужбовці?*

ВІДПОВІДЬ. Юридичну невизначеність їхнього внеску в оборону країни нарешті усунуто, відтепер учасники добровольчих формувань є повноцінними отримувачами соціальної підтримки від держави. Зокрема ідеться про цивільних осіб, які добровільно стали на захист країни з 24 лютого по 25 березня 2022 року, однак не встигли офіційно вступити до лав Збройних Сил України чи інших військових формувань, передбачених чинним законодавством.

2 ЗАПИТАННЯ. *Який пакет документів потрібно зібрати добровольцю, щоб отримати статус інваліда війни?*

ВІДПОВІДЬ. Громадяни, які дістали поранення, контузію, каліцтво, що унеможливило подальше виконання ними відповідних завдань, та не мають відповідної довідки, подають на розгляд комісії Мінветеранів нотаріально завірених свідчення не менше ніж двох свідків, які спільно з добровольцем брали участь у виконанні бойового завдання, при якому він зазнав поранення чи контузії, а також медичні документи, що підтверджують факт поранення, контузії, каліцтва під час безпосередньої участі у здійсненні таких заходів.

3 ЗАПИТАННЯ. *Які документи мають надати родини загиблих добровольців, щоб отримати відповідний статус?*

ВІДПОВІДЬ. Довідка командира військової частини, яка підтверджує факт загибелі добровольця під час безпосередньої участі в бойових діях є вагомим документом для Міжвідомчої комісії.

До Міжвідомчої комісії подаються і нотаріально або завірени військовою частиною свідчення двох осіб, які разом із добровольцем брали участь у бойових діях, або ж одне свідчення командира підрозділу, в зоні відповідальності якого був доброволець.

До пакета документів, які подають на розгляд комісії члени родин полеглих добровольців, також входять: заповнені заяви на кожного члена родини; копія свідоцтва про смерть; копія висновку судмедекспертизи або первинної медичної облікової документації (лікарське свідоцтво); для дітей – копія свідоцтва про народження (за неповнолітніх дітей заяви заповнює уповноважена особа); для батьків – копія свідоцтва про народження загиблого добровольця; для дружини (чоловіка) – копія свідоцтва про шлюб; а також копія паспорта заявника.

4 ЗАПИТАННЯ. *Який алгоритм дій має здійснити особа, яка претендує на отримання відповідного статусу?*

ВІДПОВІДЬ. При Мінветеранів функціонують дві Міжвідомчі комісії. Одна розглядає матеріали про надання статусу УБД, друга – встановлює факт безпосередньої участі добровольців у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, що надалі дає змогу отримати статус особи з інвалідністю внаслідок війни та члена сім'ї загиблого захисника чи захисниці України. Саме до Мінветеранів слід надсилати перелічені вище документи поштою або подавати самостійно за адресою: Київ, пров. Музейний 12, 01001. Слід розуміти, що комісії розглядають кожну справу окремо та видають довідку встановленого Порядком зразка. Після цього родина загиблого добровольця повинна звернутись до місцевого органу соціального захисту за місцем реєстрації (для ВПО – за адресою фактичного місця проживання) з такими документами: копія свідоцтва про смерть; довідка, видана Мінветеранів; заява (зразок можна взяти в органі соцзахисту). Далі саме орган соцзахисту видає посвідчення члена сім'ї загиблого захисника чи захисниці України.

РОСІЯ ВИКОРИСТОВУЄ ШАХРАЙСЬКІ САЙТИ ДЛЯ ЗБОРУ ОСОБИСТИХ ДАНИХ ТИСЯЧ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ ТА ЇХНІХ РОДИЧІВ

рф обманом виманює дані тисяч українських військових та їхніх сімей

НА ДУМКУ ПОСАДОВЦІВ МІНОБОРОНИ США, ЗІБРАНУ ІНФОРМАЦІЮ РОСІЯ МОЖЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ ПРОТИ ЧЛЕНІВ РОДИН ВІЙСЬКОВИХ, ЯКІ ПРОЖИВАЮТЬ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ.

Двоє посадовців Пентагону стверджують, що російські спецслужби створили щонайменше два фальшиві сайти, які видають себе за ресурси підтримки сімей полонених, зниклих безвісти або загиблих українських військових, і начебто допомагають з їхнім пошуком.

Представник Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими в Україні Петро Яценко стверджує, що два сайти обманом

займаються збором інформації. Однак ідеться про значно більше фальшивих ресурсів, які намагаються отримати персональні дані родичів військових. За словами Петра Яценка, рф використовує також Telegram-канали і групи у Facebook та Viber.

«Таких ресурсів насправді – десятки. Є більш успішні, є менш успішні. Вони експлуатують надзвичайно вразливий стан рідних та близьких військовослужбовців, які зникли безвісти чи потрапили до рук ворога. Вони також використовують те, що росія не надає Україні інформацію про полонених. Рідні сподіваються, що їхня близька людина не загинула, а перебуває у полоні, і на пропозицію подібних ресурсів передають персональні дані», – наголосив Петро Яценко.

Із громадською приймальною штабу в Києві можна зв'язатись за номером **0 800 300 529**. Також штаб має представництва в чотирьох областях України: Харківській, Миколаївській, Вінницькій та Львівській. Отримати додаткову інформацію можна також у Telegram та Facebook, а дізнатись більше деталей – на вебсайті штабу.

Громадська приймальня штабу в Києві:

800 300 529

Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими

На думку посадовців Міноборони США, рф використовує імена, номери телефонів та адреси українців, отримані через ці ресурси, щоб визначити, чи живе хтось із військових або членів їхніх родин на тимчасово окупованих росією територіях.

Петро Яценко додає, що російські спецслужби також використовують такі ресурси для виманювання інформації про українських військових, які потрапили в полон.

«Надаючи таку інформацію, люди можуть несвідомо погіршити становище своїх рідних, які перебувають у полоні. Українські військові при допитах можуть частину інформації приховати, щоб не спровокувати побиття чи гірше ставлення, або захистити своїх побратимів. А родичі, на прохання таких каналів, можуть видати інформацію про те, де, з ким воював військовослужбовець і так далі», – сказав Петро Яценко, додаючи, що розголошення даних може безпосередньо позначитись на обмінах військовополоненими. «Ми завжди кажемо, що обміни люблять тишу. Передавання такої інформації надзвичайно шкідливе», – підкреслив представник Координаційного штабу.

Водночас не всі фальшиві ресурси належать російським спецслужбам, зазначає Петро Яценко. За деякими з них стоять шахраї, які намагаються виманити гроші в людей у вразливому становищі.

Він закликає родичів військових не передавати жодної інформації неперевереним особам і довіряти лише офіційним ресурсам. Офіційним ресурсом він назвав Об'єднаний центр СБУ з пошуку та звільнення полонених, а також Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими.

рф ВИКОРИСТОВУЄ ІМЕНА, НОМЕРИ ТЕЛЕФОНІВ ТА АДРЕСИ УКРАЇНЦІВ, ОТРИМАНІ ЧЕРЕЗ TELEGRAM-КАНАЛИ І ГРУПИ У FACEBOOK ТА VIBER, ЩОБ ВИЗНАЧИТИ, ЧИ ЖИВЕ ХТОСЬ ІЗ ВІЙСЬКОВИХ АБО ЧЛЕНІВ ЇХНІХ РОДИН НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ РОСІЄЮ ТЕРИТОРІЯХ

«Великий Бандерик» вже нищить окупантів

ДОПУЩЕНИЙ
МІНІСТЕРСТВОМ
ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ДО ЕКСПЛУАТАЦІЇ
ДРОН «ВЕЛИКИЙ
БАНДЕРИК»
УСПІШНО
ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ
НА ФРОНТІ

СТІЙКІЙ ДО РЕБ

У Міністерстві перелічили основні чинники, які підтверджують, що цей БПЛА є втіленням передових ідей:

- ✓ 8 потужних моторів забезпечують надійну роботу;
- ✓ готовність до різноманітних завдань, має змогу нести на собі навантаження до 31,5 кг;
- ✓ мультифункціональна система скидання забезпечує точну доставку різних типів боєприпасів;
- ✓ віддалене керування з будь-якої точки світу забезпечує універсальна наземна станція.

«Вітчизняний октокоптер під час РЕБ-випробувань показав чудовий результат: успішно функціонував попри сніг, шквальний вітер та роботу усього РЕБ-обладнання, що було на полігоні», – наголосили в Міноборони.

БПЛА допущений Міноборони України до експлуатації у квітні цього року. Допуск до експлуатації у військах зайняв один місяць завдяки пришвидшеній процедурі від Акселератора Міноборони, що є результатом командної роботи розробників та військових фахівців.

ЧАС ПОЛЬОТУ
З БК, ХВ.:
30

ДАЛЬНОСТЬ
ПОЛЬОТУ, КМ:
8

КОРИСНЕ
НАВАНТАЖЕННЯ
8
КГ

УЖЕ П'ЯТЬ ЕВАКУАЦІЙНИХ ЕЛЕКТРОКВАДРОЦИКЛІВ HIMAKS, ЯКІ КИЇВСЬКІ ІНЖЕНЕРИ РОЗРОБИЛИ ПІД ПОТРЕБИ ФРОНТУ, ПРАЦЮЮТЬ НА ПЕРЕДОВІЙ. CRAFTER HIMAKS – ЩЕ ОДНА ПЕРЕРОБКА ЧОТИРИКОЛІСНОГО БАЙКА ДЛЯ ЗСУ

Crafter HIMAKS – чотириколісний байк для ЗСУ

Інженери вже добре знають в Україні компанії **Emobili** створили на базі квадроцикла Crafter Ranger евакуаційну машину Crafter HIMAKS і вчергове довели, що все геніальне виходить із простого рішення. Багажну платформу над задньою колісною парою вони адаптували під розміщення спеціальних пластикових нош. Це практично модифікація вантажної версії, але з розкладеними бортами, що підтримуються в горизонтальній площині тросиками, і системою кріплення нош.

Щоправда, ноші тут не повздовжнього розміщення, а поперекового. У розрізі їхня конфігурація нагадує розсічений вздовж гнучкий циліндр, який під час транспортування пораненого можна стягнути пасками мало не до круглої форми – все залежить від статури пораненого й положення його голови. За рахунок таких рухомих бокових бортків, висота яких регулю-

ється ступенем стягування, парамедики надійно фіксують пораненого для транспортування в тил.

У такому разі екіпаж машини становлять двоє осіб – водій та пасажир-медик чи супроводжувальний. За вільної вантажної платформи позаду пасажир є відкидне сидіння, і квадрик може перевозити трьох людей, вантаж, зокрема й на передньому решітчастому багажнику перед водієм за умови, що він не перекриває видимість. Вантажопідйомність **300 кг**.

Ходова тут від Crafter. Два аккумулятори розраховані на пробіг під **150 кілометрів**. Основний забезпечує запас ходу до 100 кілометрів, а запасний – до 50. Оскільки вони розташовані на різній висоті, то у разі влучання кулею чи осколком батарея легко міняється. До речі, їх заміна часом триває всього **15-20 секунд**, а якщо відпрацювати навички – ще швидше.

Вже понад 175 років над Україною майорять синьо-жовті прапори

ПРАПОР УКРАЇНИ, ЯКИЙ СИМВОЛІЗУЄ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНІСТЬ, МАЄ ТРИВАЛУ І ЦІКАВУ ІСТОРІЮ. ПРО НЕЇ РОЗПОВІВ НАУКОВИЙ СПІВРОБІТНИК ЛЬВІВСЬКОГО ВІДДІЛЕННЯ ІНСТИТУТУ УКРАЇНСЬКОЇ АРХЕОГРАФІЇ ТА ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВА ІМЕНІ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО НАН УКРАЇНИ ТА ГОЛОВА УКРАЇНСЬКОГО ГЕРАЛЬДИЧНОГО ТОВАРИСТВА АНДРІЙ ГРЕЧИЛО.

– Коли поєднання синього та жовтого кольорів на полотнищі прапора почали вважати українським національним символом?

– Уперше про український національний прапор можна впевнено говорити в контексті подій 1848 року – славнозвісної Весни народів у Європі. У Галичині вона збурила хвилю національного пробудження українців-руси́нів і призвела до створення Головної Руської Ради. Саме з її діяльністю пов'язана найперша достовірно зафіксована згадка про синьо-жовтий прапор як український національний символ.

25 червня 1848 року, за рішенням Головної Руської Ради, над Львівською ратушею вперше вивісили синьо-жовтий прапор, тож можна сказати, що синьо-жовті прапори майорять над Україною вже понад 175 років.

– Тож, своєю появою синьо-жовтий прапор завдячує заходу України. Як він з регіонального знаку набув статусу загальнонаціонального україн-

ського символу, поширившись у центр, на схід та південь України?

– Вже до кінця XIX століття синьо-жовтий прапор став сприйматися як загальнонаціональний український символ щонайменше на заході України. І наприкінці XIX століття синьо-жовті кольори українці понесли із собою вже і на еміграцію. Формуючи перші громадські організації в Канаді й у Сполучених Штатах Америки, українці використовували сині і жовті кольори як свою національну ознаку. Це було важливим, оскільки в Америці формувалися спільноти емігрантів за національною ознакою, й українці якраз використовували синьо-жовтий прапор як наочний національний ідентифікатор.

Так само впродовж другої половини XIX століття синьо-жовтий прапор став відомий у тій частині України, яка перебувала під владою російської імперії. Важливий етап ужитку синьо-жовтого прапора як українського національного символу та трансформації його з ре-

гіонального на загальнонаціональний символ пов'язаний з виникненням перших українських політичних партій на межі XIX–XX століття і з подіями після революції 1905–1907 років у російській імперії. Саме відтоді на Наддніпрянщині, де будь-які прояви українськості придушувалися і переслідувалися російською владою, українська інтелігенція почала використовувати синьо-жовтий прапор.

– Коли відбулось остаточне закріплення синьо-жовтого прапора вже не лише як національного, але і як державного українського символу?

– Масового поширення українські прапори з поєднанням синього та жов-

Вже до кінця XIX століття синьо-жовтий прапор став сприйматися як загальнонаціональний український символ

того кольорів набувають після Лютневої революції 1917 року в російській імперії. Тоді масові маніфестації українців відбулись не лише в Києві та інших містах України – Катеринославі, Севастополі, але й на території росії, насамперед у тодішній імперській столиці петрограді. Там військовики, студенти та інші представники місцевої української громади у березні 1917 року зібрали багатотисячний мітинг під синьо-жовтими чи блакитно-жовтими прапорами. Такі само мітинги під синьо-жовтими стягами відбулись повсюдно, де в російській імперії компактно мешкали українці – у Туркестані, в Сибіру, на Далекому Сході.

Відтоді синьо-жовтий прапор остаточно набув значення українського загальнонаціонального символу, причому відбулося це стихійно, без жодно-

го юридичного закріплення. Правове ж затвердження рішенням законодавчих органів відбулося вже 1918 року, коли наприкінці січня було ухвалено тимчасовий закон про флоту Української Народної Республіки. У ній зазначалось, що прапори військового і торговельного флоту Української Народної Республіки є блакитно-жовті, верхня смуга – блакитна, а нижня – жовта.

Найпомітнішою відмінністю від сучасного Державного прапора України була наявність на прапорі військового флоту у верхньому куті біля дрівка тризуба – знаку Київської держави часів Володимира Святого – з білим полем всередині. Це стало першим юридичним актом, який зафіксував прапор Української Народної Республіки. Відтоді синьо-жовтий стяг закріпився остаточно вже як український державний, а не тільки національний символ. З певними варіаціями його використовували і під час існування Української Держави на чолі з гетьманом Павлом Скоропадським, і після відновлення УНР за доби Директорії та у створеній на заході України Західноукраїнській Народній Республіці.

Отже, у XX столітті синьо-жовтий прапор став символом боротьби за відновлення незалежної української держави, а після здобуття Україною незалежності 1991 року – Державним прапором України.

Лицарі Ордену братів госпіталю святого Іоанна Єрусалимського у XIII ст.

ГОСПІТАЛЬЄРИ: лицарський орден, що дав назву медичному батальйону

«ГОСПІТАЛЬЄРИ» – ВОЛОНТЕРСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ БАТАЛЬЙОН, ЯКИЙ ВІД 2014 РОКУ РЯТУЄ ЖИТТЯ ПОРАНЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ БІЙЦІВ НА ПЕРЕДОВІЙ. ЙОГО НАЗВАНО НА ЧЕШЬ СЕРЕДНЬОВІЧНОГО ЧЕРНЕЧОГО ЛИЦАРСЬКОГО ОРДЕНУ, ЯКИЙ ДБАВ ПРО ПАЛОМНИКІВ ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ. ВЖЕ ВИПОВНИЛОСЬ 910 РОКІВ ВІД ЗАСНУВАННЯ ОРДЕНУ БРАТІВ ГОСПІТАЛЮ СВЯТОГО ІОАННА ЄРУСАЛИМСЬКОГО.

Орден госпітальєрів – найстаріший з лицарських орденів європейського середньовіччя. Його передісторія сягає середини XI століття, коли в Єрусалимі з дозволу султана Єгипту було чи то збудовано, чи то оновлено монастир і церкву Святої Діви Марії. При них існував також заїжджий двір – притулок для пілігримів, які прибували до Святої Землі з Європи, заснований багатими італійськими торговцями на чолі з купцем на ім'я Панталеон Мауро з Амальфі.

Латинною заїжджий двір називався hospitalis – «гостинний», тобто призначений для тимчасового проживан-

ня гостей – мандрівників, паломників, пілігримів. Названо цей готель було на честь олександрійського патріарха VII століття св. Іоанна V Милостивого, який уславився своєю турботою про нужденних і гнаних. Для служби в церкві Діви Марії та піклування про паломників до Єрусалима надіслали ченців з Європи, які створили братство св. Іоанна. За належністю до нього монахів почали називати іоаннітами або ж госпітальєрами.

Іоанніти-госпітальєри захищали мандрівників, які прямували з портових міст Яффа, Кесарея чи Акра до Єрусалима. Так діяльність братства св. Іоанна

вийшла за межі єрусалимського заїжджого двору і навіть міста Єрусалима, охопивши всі шляхи, якими пілігрими йшли до Гробу Господнього.

15 лютого 1113 року Папа римський Пасхалій II (1099–1118) видав спеціальну буллу Pie Postulatio Voluntalis («На блага прохання і побажання»), в якій надав святому братству єрусалимського госпіталю Святого Іоанна статус окремого чернечого ордену під прямим заступництвом верховного понтифіка. З цього часу починається історія Ордену братів госпіталю святого Іоанна Єрусалимського. А 1154 року, згідно з буллою Christianae fidei religio Папи Анастасія IV (1153–1154), орден вивели з-під будь-якого підпорядкування світській чи церковній владі, за винятком Папи римського.

Поступово іоанніти взяли під контроль численні

готелі для паломників як у Палестині, так і в більшості портових міст Західної Європи, через які проходив шлях до Єрусалима – в Отранто, Барі, Пізі, Асті, Сан-Гілесі, Мессіні, Марсели та багатьох інших містах. Найважливішими базами ордену в Сирії та Палестині стали міста Акра, Єрусалим, Кесарія, Капернаум, Єрихон, Аскалон, замки-фортеці Маграт та Крак. Орден отримав також численні грошові та майнові пожертвування, поступово зміцнюючи основу своєї майбутньої могутності. У цей час іоанніти юридично все ще залишались звичайним чернечим орденем, однак специфіка умов їхньої діяльності, пов'я-

зана з необхідністю збройно захищати пілігримів, давалася взнаки і визначила неминучу трансформацію організації з переважно духовної у насамперед військову.

Трансформація іоаннітів у військову організацію завершилась після смерті Жерара Госпітальєра, коли близько 1120 року ректором – очільником ордену – став Раймунд дю Пюї. Головною з його реформ стало закріплення поділу госпітальєрів на три категорії, кожна з яких мала своє коло обов'язків. Першу групу братів ордену становили кавалери – лицарі, єдиним заняттям яких була війна проти мусульман та забезпечення збройного захисту паломників на шля-

ху до Єрусалима. До другої групи належали священники, обов'язком яких була духовна служба Господу. Третю групу становили слуги або

служителі (сервієнти) – послушники, які виконували всю господарську роботу ордену, піклувались про паломників, лікували хворих і доглядали поранених.

Допомогу тим, хто її потребував, орден госпітальєрів надавав безкоштовно і без будь-якого поділу за соціальною чи майновою ознакою – всі паломники, хворі або поранені отримували однаковий догляд, умови проживання, харчування та лікування.

Успадкував цей принцип і медичний батальйон «Госпітальєри», втілюючи його в своїй діяльності та гаслі – «Заради кожного життя!».

Іоанніти-госпітальєри захищали мандрівників, які прямували до Єрусалима. Діяльність братства св. Іоанна охопила всі шляхи, якими пілігрими йшли до Гробу Господнього

30 ВІЙН

ІЗ ЗАКЛЯТИМ СУСІДОМ

18

КАПІТУЛЯЦІЯ МОСКОВСЬКОГО ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧА У 1660 РОЦІ

Юрія Хмельницького, після обрання його гетьманом України, московія змусила підписати в Переяславі угоду, що скасовувала Гадяцький договір із Річчю Посполитою та знову робила козацьку державу союзником московії у війні з Польщею, що тривала від 1654 року. Підписану угоду Москва планувала закріпити спільною військовою кампанією проти королівських військ.

Улітку 1660 року московсько-козацькі сили рушили з Києва на Волинь. Проте від початку між українським головним штабом і московським не було взаємної довіри.

московський головнокомандувач Василій Шереметев, маючи під своїм проводом близько 15 тисяч московитів і 20 тисяч козаків-лівобережців Тимоша Цецюри, дійшов до містечка Любара і тут, зовсім несподівано для себе, наткнувся на великі сили поляків і кримців. Під час битви під Любаром він після кількадечних боїв мусив відступити. 27 вересня під містечком Чудновом московське військо опинилося в оточенні.

Врятувати ситуацію могло 20-тисячне військо під командуванням Юрія Хмельницького, що прямувало на до-

*Юрій-Гедесон
Хмельницький*

Гетьман і князь
України у 1657,
1659–1663
та 1677–1681
роках

- Представник козацького роду Хмельницьких, син Богдана Хмельницького
- Був одружений із Мариною Головаш
- З юності володів українською, польською, грецькою та латинською мовами. Читав і писав старослов'янською, глибоко вивчив Святе Письмо
- Уклав 27 жовтня 1660 року з Річчю Посполитою Слободищенський трактат, який гарантував автономію України
- 1663 року склав буйову й постригся в ченці, взявши ім'я Гедесон
- З 1669 року перебував у османському полоні в замку Сім Веж
- Після капітуляції Петра Дорошенка отримав титул Князя сарматського і вождя Війська Запорозького, воював за відновлення незалежності України
- Помер і похований у місті Геліболу в Туреччині

помогу. Але поляки кинули напереріз Хмельницькому значні сили і 7 жовтня раптово атакували козаків під Слободищами.

У результаті перемовин Юрій Хмельницький уклав 27 жовтня 1660 року нову угоду з Річчю Посполитою. Слободищенський трактат розривав союз із московією та відновлював козацьку автономію у складі Речі Посполитої.

Перехід Війська Запорозького на бік Польщі означав неминучу капітуляцію москалів, що й сталося вже

2 листопада 1660 року. Найголовнішим пунктом умов капітуляції була відмова царського уряду від претензій на Україну.

4 листопада обеззброєне московське військо разом із головнокомандувачем взяли в полон кримці. Як і після Конотопської битви, цар почав готуватися до евакуації з Москви на Волгу.

Проте закріпити успіх переможцям не вдалося. Частина козацької старшини виступила проти Юрія Хмельницького й відмовилася визнавати Слободищенську угоду. Тож гетьманові довелося придушувати антипольські повстання.

Сили поляків теж були виснажені, виникли серйозні проблеми із постачанням та виплатами. Комендант московської залоги в Києві князь Барятинський, всупереч угоді Шереметева, відмовився здавати місто. А польські війська не наважилися нападати. Тож у Києві, а разом із ним і в Лівобережній Гетьманщині, залишилися мос-

ковські військові підрозділи. Цей фактичний стан поділу України між московією та Річчю Посполитою був відображений в Андрусівському перемир'ї 1667 року, яке завершило 13-річну московсько-польську війну, проте не було визнане Військом Запорозьким.

У 1939 РОЦІ НАРКОМ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ СРСР МОЛотов ТА Його НІМЕЦЬКИЙ КОЛЕГА РІББЕНТРОП ПІДПИСАЛИ «ДОГОВІР ПРО НЕНАПАД МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ»

Змова тиранів, які вирішили поділити світ

На перший погляд, зміст цього документа мав цілком цивілізований вигляд і він мало чим відрізнявся від міжнародних договорів, які й тоді укладалися, і сьогодні укладаються. Німці, наприклад, обіцяли надати «країні рад» кредит у 200 мільйонів рейхсмарок, договір містив Пакт, також і інші досить привабливі для обох сторін пропозиції й зобов'язання. Згідно з досягнутими домовленостями, сторони мали утримуватися також від нападу одна на одну, не брати участі в міжнародних блоках та союзах, спрямованих проти когось із них.

У сьогоднішній Росії весь радянський період міфологізований, а всі події, ініційовані Кремлем, і документи, підписані радянськими вождями, не підлягають сумнівам.

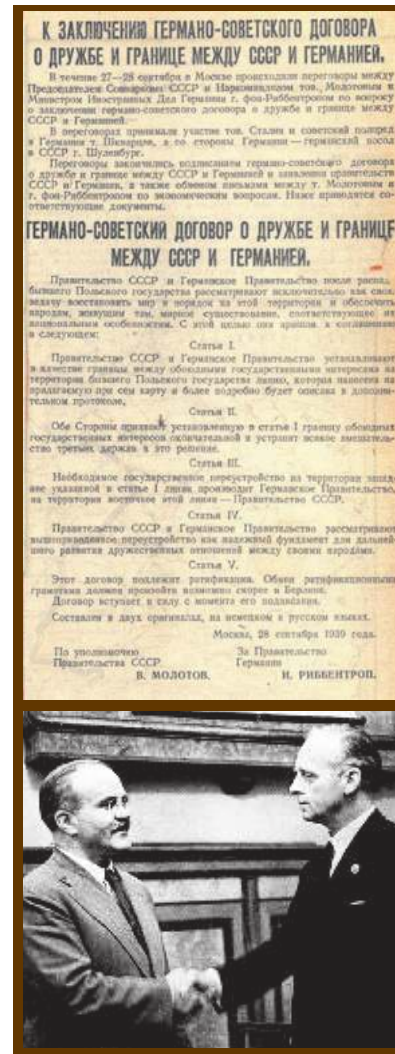
Пакт Молотова – Ріббентропа – не виняток. Ця міфологізація почалася відразу після підписання Пакту: тодішня радянська преса на всі боки розхвалювала цей документ. А як могло бути інакше, коли Молотов зібрав усіх головних редакторів газет і сказав: «Цей документ має історичне значення для нас, радянських

комуністів. Щодо того, як пояснювати факт його появи нашим громадянам, то повітється цьому в доктора Геббельса»...

Схоже, що й сьогоднішні кремлівські пропагандисти успішно перейняли досвід головного пропагандиста третього Рейху. Адже й вони стверджують, що Пакт «сприяв миру, оскільки давав країні рад необхідний перепочинок перед початком війни, можливість зміцнити армію». Так, армія дійсно зміцнилася, але не радянська, а німецька. А ще Пакт прискорив Другу світову війну, оскільки і нацистську Німеччину, і сталінський

СРСР не влаштовував світовий порядок, що склався після Першої світової війни, зокрема міждержавні кордони. Першою жертвою такої людина-нависницької політики стала Польща, з якою нелюди вирішили розправитися спільними зусиллями.

Ще одним з досить поширених російських наративів є твердження, що саме завдяки Пакту Молотова – Ріббентропа Східна й Західна Україна вперше возз'єдналися і Українська держава своїм існуванням у сьогоднішніх

кордонах зобов'язана саме «товаришу Сталіну». московити «забули», напевно, що першим юридичним актом, який проголошував їхнє об'єднання, був Акт злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки, проголошений 22 січня 1918 року на Софійській площі в Києві. Тоді від імені двох частин українського народу виступали незалежні й рівноправні уряди.

Така сама історія і з «возз'єднанням» 1939 року, яке проіснувало менше ніж два роки – до окупації Німеччиною західних регіонів радянської імперії. Після того, як українську землю залишив останній солдат Вермахту, єдність урсс визначалася вже зовсім іншими міжнародними договорами. Повоєнні кордони були закладені домовленостями провідних країн антигітлерівської коаліції, підписаними у 1945 році на Ялтинській і Потсдамській конференціях. Так, Ялтинська конференція визнала принцип етнічного кордону між Польщею й Україною, що стало фундаментальною підставою для встановлення повоєнної лінії кордону між Польщею та урсс. Після розпаду радянського союзу колишній польсько-радянський кордон розділився на кордони між Польщею і країнами, що виникли на місці СРСР – Росією, Україною, Білоруссю та Литвою. Отже, ніякого зв'язку між пактом Гітлера – Сталіна та сучасними кордонами України не існує: сучасні західні кордони України почали формуватися під час революційних подій 1917–1921 років і остаточно сформувалися в результаті повоєнного облаштування світу 1945–1946 років та міжурядових угод між СРСР і ПНР 1951 року на підставі етнічних кордонів.

Кобзар Тарас КОМПАНИЧЕНКО:

«Сяє небо, гра земля, йдемо в бій на москаля!»

ТАРАС КОМПАНИЧЕНКО –
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ЗСУ,
УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ДІЯЧ, КОБЗАР,
БАНДУРИСТ І ЛІРНИК, НАРОДНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ, ОЧІЛЬНИК ГУРТУ «ХОРЕЯ
КОЗАЦЬКА» – ЦЬОГО РОКУ СТАВ ЛАУРЕАТОМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА У НОМІНАЦІЇ «МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО» ЗА АЛЬБОМ
«ПІСНІ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ».

Про пісні, які пройшли випробування часом, творчість під час війни він розповів в ексклюзивному інтерв'ю АрміяInform.

– Тарасе, наскільки пісні української революції перегукуються із сьогоднішніми подіями та актуальні зараз?

– Пісні української революції – це дуже великий масив, материк. З подивом минулого року Україна відкрила для себе «Ой у лузі червона калина». Я просто здивований, бо ми цю річ завжди співали.

Пісні української революції можна порівняти з невідкупними, щирими свідками доби 100-річної боротьби за вільну самостійну Україну, які хотіли бачити країну соціально справедливою і, звичайно, не декоративну, а справді самостійну. Всюди, де я співаю, люблять

дуже «Стяг» на слова Бориса Грінченка. Підходять вояки й запитують: «А Стяг буде?». Чи якісь ті речі, які ми співаємо разом з «Хореею Козацькою»: «За Україну, з вогнем завзяття», «Ми лицарі без жаху і без смерті», «Од синього Дону до сивих Карпат», «За рідний край, за нарід свій», «Коли ви вмирали», «Як упав же він з коня», «Накрила нічка»...

– Скільки ваших пісень народилося за часи широкомасштабного вторгнення?

– Певно, з десяток, але не всі ці пісні пропущені мною через мій внутрішній ценз. Пісні, що я вважаю слабшими, – ще не випускав на люди. А хороших, мабуть, написано п'ять чи чотири. Бо не стільки пісні творяться, як вірші.

Пісня «Слава Богу, Слава Йсу, Слава нашим ЗСУ» – про сучасну війну. Жартівлива пісня «Б'ємо, б'ємо моска-

ля» – така, щоб її співати гуртом. Пісня про оборону Бахмута, я вважаю, що непогана. Пісня про «Азовсталь» також. Є і просто поезії. Я пишу і молитви, тренує, оплакування.

– Як твориться під час війни?

– Ми з «Хореею Козацькою» граємо в пунктах постійної або тимчасової дислокації, де відновлення відбувається, у місцях реабілітації наших хлопців і дівчат. Бувають притуплені моменти, всі слова наче німіють. Особливо, коли ти приходиш в шпиталь і слухаєш оповіді безпосередньо з передової.

Коли хлопці розповідають, що вони пережили, ти просто німієш і не знаєш про що співати. Стаєш дуже безпорадним і беззахисним, тому що бачиш достойних мужів високого духу, які пережили жажіття і які спокійно розповідають про пережите.

– А вже знаєте, що заспіваєте, коли ми переможемо?

– Моя пісня Перемоги ще не написана. Не можна писати пісню Перемоги наперед. Це фальш. Можна писати пісні мотивуючі, ті, що підбадьорюють, але я хочу сказати, що вони не для передової. Тобто ті, хто виходять на передову, хто став справжнім лицарем, професійним, фаховим вояком, вони в оці пісні не вірять. Війна – це цинізм, це багато сарказму тощо. І люди, насправді, переживши багато чого, по-різному сприймають патос.

Коли чую вірші, тексти, написані безпосередньо на передовій, то це правдиві тексти про війну. І це сильні тексти.

Переможний патос – це як сіль або мед. От якщо передати куті меду – все

пропало. Як пересолив – пропало. От і патосу маєш вірити. Якщо ти не віриш, якщо це вилинялі слова і нічого за цим не стоїть, окрім набору гарних фраз, то це просто катастрофа.

Буває інколи непогану поезію люди пишуть на передовій. Оці от, знаєте, пісні, народжені в АТО. От класні речі, але часто потім все це можуть зіпсувати одним приспівом, здешевлять оцим, як от «капелани, капелани... трампарам, парам-парарам»... і все скочується до графоманства.

« Коли хлопці розповідають, що вони пережили, ти просто німієш і не знаєш про що співати. Стаєш дуже безпорадним і беззахисним, тому що бачиш достойних мужів високого духу...»

Дуже важливо, що українське суспільство так це робить. І це природно, справді, що графомани пишуть, що всі пишуть, що всі співають. Це дуже класно, я за це. Хай всі пишуть якісь пісні перемоги, ліричні пісні про Бахмут, про Херсонщину, про оборону Києва, про Бучу й Ірпінь трагічні речі. Повинен бути наш продукт на різних рівнях. І це теж щира позиція, так? Суспільство відділяє, відсіює всі ці несправжні речі, яких багато. Тому, звичайно, щось стане фольклором, щось піде у небуття, а щось стане піснями нашої переможної війни і справжніми піснями нашої Перемоги.

У російському війську замість «сталевих коней» вирішили кидати в бій живих шкап

«ВОЄНЬКА СМЕКАЛКА» В АРМІЇ КРАЇНИ-ТЕРОРИСТКИ ВВЕДЕНА НА НОВИЙ, ДІЙСНО НЕБАЧЕНИЙ РІВЕНЬ. ЗА ВІДСУТНОСТІ ПОВНОЦІННОЇ ЗАМІНИ РОЗБИТИМ І СПАЛЕНИМ В УКРАЇНІ ПАНЦЕРНИКАМ МОСКОВИТИ ВИРІШИЛИ ЗАЛУЧИТИ НА ПЕРЕДОВУ НЕ СТАЛЕВИХ, А ЖИВИХ КОНЕЙ. І ПРИТЯГЛИ ТВАРИН АЖ ІЗ ЗАУРАЛЛЯ, ЩО ЗА ТИСЯЧІ КІЛОМЕТРІВ ВІД НАШОГО СХІДНОГО КОРДОНУ. НУ, ЯК КАЖУТЬ, ПІШЛА ГОЛОТА НА ВИГАДКИ.

Тож, мабуть, не отримавши відповіді на черговий запит-мем, «шойгу-герасимов, де танки?...», бойові башкири вирішили доводити свою войовничість, осідлавши коней. Ініціатором такого національного цирку виродків став командир полку з позивним «башкір», в якому саме і служать чоловіки, що загнані до путінського війська за мобілізацією з цієї республіки.

Як стверджують окупанти, «коні вже пройшли бойову підготовку, об'їджені і привчені до команд, а через деякий час після появи на передовій встигли звикнути до стрільби, вибухів і гучного шуму».

Загарбники запевняють, що привезли коней, бо під час транспортування вантажів вони більш «безшумні та непомітні», ніж автомобілі чи квадроцикли: «Можемо і «шишиги» (вантажівки ГАЗ-66. – Ред.) використовувати,

і квадроцикли. Але з ними є ризик бути виявленими. А на ранковій зорі на конях можна безшумно й непомітно доставити все, що потрібно, до бойових позицій».

Ну, про «непомітність» двометрових істот хай москвити розповідають кому завгодно, а не операторам українських розвідувальних дронів. До того ж ці «любителі» свійських тварин розраховують вантажити коників поклажею у 200 кг та ганяти їх зі здоровенними тюками під обстрілами щонайменше двічі на день.

За словами войовничих башкирів, вони планують привезти ще близько 10 жеребців для виконання бойових завдань, «як кавалеристи в роки великої отечественной війни».

На таку шалену новачію від путінської армії миттєво відреагували дописувачі соцмереж. Варто зазначити, що нижчевикладені вирази належать авторству росіяня.

«До зими, гадаю, вже готові собачі упряжки?;-)», – зазначив автор із ніком Vail.

«Я, чесно кажучи, взагалі не уявляю, що в умовах сучасної війни на конях можна робити? Вантажі тягати? Хіба що вибір між «тягнути руками пішки» та «тягнути на коні». Окопом пересуватися? Я б подивився на такого «вершника», – висловив свою думку автор із ніком hemix

«Я із сучасних армій бачив тільки в Індії, здається, верблюдів з мінометами на параді. Наскільки воно реально може використовуватися у військових діях – велике питання (цілитися з міномета на верблюда, напевно, «супер»;-), – додав читач з ніком Raascal.

З традиційною дотепністю відгукнувся на конячі новації в окупаційному війську відомий блогер Zuri Tristanovich. На своїй сторінці в соцмережі Facebook він зазначив: «російська армія в Україні почала використовувати коней. Тепер у російських військах служитимуть і коні. Це, крім ослів, які служать у військах від початку війни».

Войовничі башкири планують привезти ще близько 10 жеребців для виконання бойових завдань, «як кавалеристи в роки великої отечественной війни»

То, можливо, рашисти взагалі вирішили зайнятися відродженням кавалерії у своєму війську? Поки що картонний маршал шойгу про це мовчить:

напевно, то є найсуворіша кремлівська воєнна таємниця. Відомо, що масово коней використовували в роки Першої світової війни, однак, за свідченнями істориків, найбільше реквізування цих тварин стало однією з причин бунтів у російській глибинці та підтримки лєнінської революції і повалення тимчасового, але все-таки законного уряду.

У Другу світову коні в срср «призивалися» на військову службу вже набагато менше. А вже 1955 року в країні рад від кавалерії відмовилися. Утім, як показує практика сьогодення, історичні приклади москвитів нічому не вчать.

Як воїнам зберегти ноги та нігті здоровими

ПОРАДИ

ПРО ТЕ, ЯК ПРАВИЛЬНО ПІДСТРИГАТИ НІГТІ НА НОГАХ, ЯКІ ПЕРШІ ОЗНАКИ ГРИБКОВОГО ЗАХВОРЮВАННЯ ТА ЯК ЙОГО УНИКНУТИ, КОЛИ ВАРТО НЕГАЙНО ЗВЕРНУТИСЯ ДО ЛІКАРЯ-ДЕРМАТОЛОГА ТА ПРОЙТИ ДОДАТКОВІ МЕДИЧНІ ОБСТЕЖЕННЯ

ПІДБІР РОЗМІРУ ВЗУТТЯ

Щоб уникнути таких проблем, як мозолі, деформація та вrostання нігтів, потрібно правильно підбирати розмір взуття. Нова пара повинна бути на 0,5 см довше за ступню.

ГОЛОВНЕ ПРАВИЛО ЗДОРОВОЇ СТУПНІ – ЦЕ ГІГІЄНА

Перше правило здорової ступні – це гігієна. Мийте ноги принаймні двічі на день, щодня змінюйте шкарпетки. При надмірній пітливості ніг використовуйте дешевий, але дієвий засіб – квасці алюмокалієві. Наносіть їх зранку, розтираючи по всій довжині стопи.

ЯКЩО ПІДОЗРЮЄТЕ, ЩО МАЄТЕ ГРИБОК

Багато хто вважає, що шкіра, уражена грибом, свербить та має неприємний запах. Але це не зовсім відповідає дійсності.

Наявність грибового ураження видає білястий наліт на стопі – нібито її посипали борошном; локальні запальні ураження із злущуванням. Під час ослабленого імунітету часто виникає грибок нігтьової пластини – нігті змінюють колір, форму, втрачають еластичність та прозорість, ламаються та кришаться.

Якщо ви підозрюєте в себе грибове ураження шкіри або нігтів, необхідно звернутися до лікаря.

ЯК ПІДСТРИГАТИ НІГТІ НА НОГАХ

За можливості, підстригати нігтьові пластинки слід по рівній прямій лінії. Буває, що в деяких людей форма нігтів просто не дозволяє зробити такий зріз. У такому випадку необхідно обрізати ніготь прямо по його природній формі, залишивши близько 1 мм та не зрізуючи кутків.

Одна з естетичних проблем, з якими людям доводиться нерідко стикатися, якщо ніготь зрізаний неправильно або неправильно підібране взуття – це врослий ніготь, коли краї нігтьової пластинки проникають у бічні частини ложа. І хоча спочатку це

відчувається несуттєвим дискомфортом, із плином часу палець починає нестерпно боліти, відбувається гнійне запалення, ніготь починає деформуватися, що створює додаткові незручності під час носіння закритого взуття.

Часто після травми нігтя може виникнути оніхолізіс – патологічний стан, при якому нігтьова пластинка відходить від нігтьового ложа. Якщо разом із повітрям у цей проміжок потрапляє патогенна флора, без своєчасного лікування може початися запальний процес, який призводить до набрякості, почервоніння валика і нагноєння, або виникає грибове ураження нігтя.

КІЛЬКА СЛІВ ПРО ЖІНОЧІЙ МАНІКЮР

Перше правило манікюру, який жінка робить своїми руками, – всі інструменти повинні бути стерильними та індивідуальними. Намагайтеся якомога менше і рідше зрізати кутикулу. Краще робити необрізний манікюр, користуючись засобом для розм'якшення та апельсиновою паличкою.

Якщо жінка самостійно робить покриття гель-лаком, важливо його не переносувати, щоб не викликати деформацію нігтьової пластини. Максимальний термін такого покриття – два тижні.

До речі, в жодному разі під закритим взуттям не можна покривати нігті нігтьовим лаком. Це також може спровокувати деформацію нігтьової пластини та вrostання.

МОЖЛИВІ ОЗНАКИ НЕБЕЗПЕЧНИХ ХВОРОБ

Негайно потрібно звернутися до дерматолога в разі появи на нігті верхньої або нижньої кінцівки смуги від сірого до коричневого та чорного кольору, яка йде від зони росту кутикули до вільного краю – так званої меланоніхії. Крім грибової інфекції, меланоніхія може стати наслідком розвитку такої онкологічної хвороби як піднігтьова меланома.

КРОСВОРД

1		2	3	4		5	6	7		8
		9			10					
11	12									13
14										15
16		17		18		19		20		
		21	22					23		
	24					25				
26		27			28					29
30	31			32					33	34
35			36				37			38
39		40		41		42		43		
		44								
45						46				

За горизонталлю:

1. Старовинний український струнно-щипковий музичний інструмент. 5. Текст. 9. Стрибок у балеті. 11. Працівник сільського господарства. 14. Американський письменник, відомий своїми макабричними (в стилі жахів) і містичними оповіданнями. 15. «Чорна акула». 16. Вдова англійського музиканта Джона Леннона. 18. Самовдоволений франт джигун. 20. Рядянський літак. 21. Ідка іронія. 24. Деревна шкіра. 25. Назва ріки Ельба у Чехії, Лужиці й у Польщі. 27. Кравецький термін. 30. Настінний світильник. 32. Місто в Швейцарії, в кантоні Берн, окружний центр. 33. Вал, коток, циліндр, що обертається. 35. Муніципалітет у Франції, у регі-

оні Лімузен, департамент Крез. 38. Нота. 39. Дисковід. 44. Неповна рима, в якій співзвучні тільки наголошені голосні звуки. 45. Вид мистецтва, що відображає життя в сценічній дії, яку виконують актори перед глядачами. 46. Верхнє внутрішнє покриття в будь-якому приміщенні.

За вертикаллю:

1. Солодке рідке блюдо. 2. Йоганн Себастьян ... (німець-

кий композитор). 3. Символ. 4. Академія технологічних наук. 5. Запорізький автомобілебудівний завод. 6. Ушр. 7. Нічя в шахах. 8. Позбавлення життя як вища міра покарання. 10. Трав'яниста однорічна олійна та кормова рослина родини хрестоцвітих із сизувато-зеленим листям і жовтими квітками. 12. У міфологічних уявленнях пізньоантичного язичництва – персоніфікація часу. 13. Засновник Мантуї. 17. Індивід. 18. Плата за перевезення вантажів морськими шляхами. 19. Документ, що дає право одержати щось або дозвіл на що-небудь. 20. Велике приміщення для зберігання зерна. 22. Група довгохвостих папуг. 23. Замісник. 26. Тверда чорного кольору речовина, одержувана способом вулканізації гумових сумішей. 28. Представник автохтонного етносу України, переважно християн східного обряду. 29. Грубе волокно. 31. Червоно-бурий шар на поверхні заліза, який утворюється внаслідок його окислення. 34. Урочистий вірш, присвячений якійсь видатній події, відомій особі. 36. Відповідальна посада. 37. Електричне відгалуження, яке вмикають паралельно до основного кола для відведення частини електричного струму. 40. Останній правитель І династії Раннього царства Давнього Єгипту (бл. 2890 до н. е.). 41. Відомий за грецькими джерелами пелджабський раджа, який бився з Олександром Македонським. 42. Вимірюється годинниками. 43. ...-таки.

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДА:

За горизонталлю: 1. Кобза, 5. Заніс, 9. Антраша, 11. Механізатор, 14. Іло, 15. Капелюх, 16. Оло, 18. Фат, 20. Айт, 21. Сарказм, 24. Коря, 25. Лява, 27. Вахрома, 30. Бра, 32. Місто, 33. Вал, 35. Муніципалітет у Франції, у регіоні Лімузен, департамент Крез. 38. Нота, 39. Дисковід, 44. Неповна рима, в якій співзвучні тільки наголошені голосні звуки. 45. Вид мистецтва, що відображає життя в сценічній дії, яку виконують актори перед глядачами. 46. Верхнє внутрішнє покриття в будь-якому приміщенні.

За вертикаллю: 1. Композитор, 2. Бак, 3. Заніс, 4. Айт, 5. Заніс, 9. Антраша, 11. Механізатор, 14. Іло, 15. Капелюх, 16. Оло, 18. Фат, 20. Айт, 21. Сарказм, 24. Коря, 25. Лява, 27. Вахрома, 30. Бра, 32. Місто, 33. Вал, 35. Муніципалітет у Франції, у регіоні Лімузен, департамент Крез. 38. Нота, 39. Дисковід, 44. Неповна рима, в якій співзвучні тільки наголошені голосні звуки. 45. Вид мистецтва, що відображає життя в сценічній дії, яку виконують актори перед глядачами. 46. Верхнє внутрішнє покриття в будь-якому приміщенні.

Київ. Поліція. Допитують злодія:

- Прізвище?
- Чье?
- Імя?
- Чьйо?
- Так, Чье Чьйо, китаець, чи що?

Сьогодні ліг спати раніше – о 22-й. О 1-й ночі все ще не міг натішитися, що рано ліг спати.

Зустрічаються три товариші і вихалаються, у кого кращий син.

Перший чоловік каже: Мій син буде кораблі, і навіть подарував своєму товаришу яхту.

Другий каже: А мій – архітектор. Він подарував найліпшому другу будинок.

А третій мовчить.

– Ну що, розповідай!

– А мій... Гей і стриптезер... Але йому його бойфренди подарували яхту і будинок...

Міносвіти так званої російської федерації: «Внимание! Уважаемые родители учеников! Пока на новый учебный год не купите контурные карты. Работают ВСУ!»

Перед світлофором зупиняються старенький Жигуль і Ламборгіні. Водій ВАЗа, крутячи ручку, опускає скло і запитує водія Ламборгіні:

– Ну, як тачка взагалі? Не ламається?

– Та начебто нормальна тачка, не ламається. А чому питаєш?

– Та, дивлюся, щось не дуже народ їх купує...

Чоловік купив розрекламовану соковижималку, а вона зламалася майже відразу ж після покупки. Він звертається до сервісного центру, і співробітник його запитує:

– А багато соку начавили?

– Та трохи яблучного та апельсинового, а вже на березовому вона й накрилася...

Зустрічаються два друга:

– Чим займаєшся?

– Бізнесом. Ресторанчик у центрі, елітний. Але якось мляво, кілька людей вдень, трохи більше ввечері. А в тебе?

– А в мене вал народу. Буду розширяться...

– Заздрю. Великий бізнес?

– Так, туалетна кабінка на площі біля вокзалу.

Тоне корабель. Один із пасажирів питає в капітана:

– Скільки до найближчої землі?

– Кілометр.

– Фух... а в який бік пливти?

– Донизу.

Приїхав чоловік у відрядження. Зайшов у туалет на вокзалі, дивиться на стіні напис: «Дівчата. Дешево. Тел.: 096-...». Зателефонував. Йому сказали куди підхити на таксі. Доїхав, розплатився, дивиться – поруч лише старий будинок і дід сидить на лавці.

– Діду, а де тут ці... повіі?

– Та зроду таких тут не було! А ось таких, як ти, таксиста по 50 штук в день привозять.

Карикатури Сергія Йопкіна

